Aleg. LXXXVII.

Wysoki Sejmie!

Na posiedzeniu dnia 24. marca r. b. przekazał Wysoki Sejm komisyi administracyjnéj do do sprawozdania wniosek następujący posła Kocyłowskiego:

„Wysoki Sejm następującą rezolucyę uchwalić raczy:

Wzywa się Wysoki c. k. Rząd, by się w drodze ustawodawczéj postarał o zmianę §. 60 instrukcyi o wykonaniu ustawy wojskowéj z dnia 5. grudnia 1868 w ten sposób, ażeby koszta obserwacyjne za popisowych młodzieńców, których c. k. komisye asenterunkowe zaraz z miejsca poboru wojskowego odsyłają do szpitali celem skonstatowania mniemanych ułomności cielesnych nie z ich winy powstałych, z funduszów państwowych pokrywane bywały.“

Komisya administracyjna wywiązując się z tego polecenia uważa za konieczne najpierw przedstawić Wys. Izbie postanowienia instrukcyi dla wykonania ustawy o służbie wojskowéj, do których odnosi się wniosek powyższy. §. 60ty téj instrukcyi odwołuje się na 6ty ustęp §. 59 a ten postanawia:

Komisya asenterunkowa tylko w tym przypadku może uznać twierdzenie popisowego: że cierpi na padaczkę, jeżeli przynajmniej dwóch świadków wiarygodnych przed c. k. urzędem powiatowym, lub przed komisyą poborową do protokołu zeznają, że osobiście się przekonali, iż ten popisowy doznawał ataków epileptycznych.

§. 60ty zaś orzeka: Jeżeli popisowy twierdzi, że cierpi na inną jak wyżéj wskazaną chorobę, która jednakże tylko przy dłuższéj obserwacyi lekarskiéj sprawdzoną być może, lub gdyby z protokólarnego zeznania świadków nie można powziąść zupełnego przekonania, że popisowy cierpi na padaczkę, wtenczas należy oddać go do szpitala wojskowego.

2. W wypadkach choroby, któraby najdłużéj w przeciągu czterech miesięcy bez operacyi mogła być wyleczoną, należy oddać popisowego do szpitala cywilnego.

4. W obydwóch powyższych przypadkach należy względem pokrycia kosztów zastosować przepisy o ściąganiu kosztów leczenia w szpitalach publicznych.

Dalsze rozporządzenie c. k. Ministra obrony kraj. z dnia 28. października do l. 11577/II postanawia, że odesłanie popisowego do szpitala jedynie wtenczas nastąpić może, jeżeli takowy nie jest obarczony innemi ułomnościami, które go czynią niezdolnym do służby wojskowéj.

Instrukcyę powołaną wydał c. k. Minister obrony krajowéj na mocy art. VIII. ustawy państ. z dnia 5. grudnia 1868 (D. u. p. L. 151) w drodze rozporządzenia; również przeto rozporządzeniem ministeryalném być może zmienioną. Przytoczone powyżéj postanowienia instrukcyi mają zapobiedz, aby popisowi nie uchylali się od ogólnego obowiązku do służby wojskowéj przez udawanie lub zaniedbywanie chorób, i przezto, aby w ich miejsce nie powoływano do służby wojskowéj tych, którzyby inaczej od niéj zostali uwolnionymi.

Naturalnym tego wynikiem byłoby postanowienie, aby koszta obserwacyi lub leczenia w szpitalu zwracali ci popisowi, którzy udawali, lub celem uwolnienia się od służby wojskowéj zaniedbywali choroby, ale pociąganie do zwrotu kosztów bez różnicy wszystkich popisowych oddanych do szpitala jest wedle zdania komisyi administracyjnéj nietylko niesłusznem, ale nawet niesprawiedliwém.

Wychodzi z tego stanowiska komisya administracyjna i wnosi Wysoki Sejm zechce uchwalić następną rezolucyę:

Rezolucya.

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiém Księstwem Krakowskiém wzywa c. k. Rząd, aby postanowienia §. 60 instrukcyi dla wykonania ustawy o służbie wojskowéj tak zmienił, iż koszta za popisowych oddanych do szpitala dla obserwacyi lekarskiéj, (§. 60_1) lub wyleczenia chorób (§. 60_2) będą tylko w tym przypadku pokryte w sposób przepisany dla szpitalów publicznych, jeżeli popisowy udawał chorobę.

przewodniczący
Grocholski.

sprawozdawca
Gniewosz.